

ΘΕΑΤΡΟ

79 ► ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΥΣΟΥΡΗ

Λουκρητία Βοργία: Στη λογική της σύγκρουσης

Μια συνθησιμένη μελέτη ανατροπής των κερτιμέγων, έναν ανεστραμμένο καθρέφτη, είδε σκηνοθετικά ο Νίκος Χαλαλάμπους στη Λουκρητία Βοργία του Βίκτορος Ουγκώ και ανέδειξε με τη βοήθεια ενός θαυμασίου θιάσου το χιούμορ, το παιχνίδι, τη δεξιοτεχνία, αλλά και τον ρομαντισμό που μπορεί να κρύβει το έργο. Μια ομάδα ταλαντούχων νέων ηθοποιών κινείται με άνεση στη σκηνή, παρασύρει τον θεατή στην ψυχογραφία του έργου και προετοιμάζει το έδαφος για την υποδομή των πρώτων ρόλων. Η Λουκρητία Βοργία μεταμορφώνεται, με την ερμηνεία της Αιμιλίας Υψηλάντη, σε καθημερινό μύθο, σε απέραντη θάλασσα αισθημάτων, απαγορευμένων και τόσο φυσικών σε άλλα επίπεδα δράσης και σκέψης. Ο ηθοποιός κινεί έναν μύ-

Ο Βίκτωρ Ουγκώ υπήρξε ένας από τους δημοφιλείς συγγραφείς στην Ελλάδα τον περασμένο αιώνα. Ολόκληρες γενιές γαλουχήθηκαν με τα μυθιστορήματά του και κυρίως τους «Αθλιούς» και την «Παναγία των Παρισίων». Η πρώτη επαφή του ελληνικού κοινού με το έργο του Ουγκώ ήταν το θέατρο. Η Λουκρητία Βοργία γνώρισε λαμπρή πορεία στις ελληνικές σκηνές του 19ου αιώνα, καθώς κίνησε το ενδιαφέρον πολλών θιάσων που παρουσίασαν το έργο όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και στις μεγάλες πόλεις του Ελληνισμού. Η παρουσία της Λουκρητίας Βοργίας στην Ελλάδα το '90 δεν περιορίστηκε μόνο σε μεγάλους θιάσους και διάσημους πρωταγωνιστές, αλλά και πολλούς ερασιτεχνικούς και μικρούς θιάσους.

Η ταυτότητα της παράστασης: Με-

θο, λέει ο Χαλαλάμπους, δεν κινείται από αισθήματα αυστηρά υπαρξιακά, ψυχογραφικά. Πρώτα μεταφέρει μάλλον το θέμα κι ύστερα το φυσικό ξετύλιγμα περιστατικών στην περιοχή του απίθανου και τέλος το δηλητηριώδες χιούμορ κάτω από τις ποιητικά δραματικές στιγμές. Ο Νίκος Χαλαλάμπους στο σημείωμά του για την παράσταση παρατηρεί ότι «σε τέτοια έργα πρέπει να ξεχάσει ο ηθοποιός τη λογική του ψυχολογικού υπόβαθρου των χαρακτήρων, να αφαιρέσει τον ατομικό συναισθηματισμό του, αλλιώς δείχνουν όλα ψεύτικα. Σε αυτή την περίπτωση είναι πιο έντιμη μια ανάγνωση, ένα αναλόγιο. Η πρακτική σχέση με τα πράγματα είναι το πιο άμεσο μέσο προσέγγισης του καλού και του κακού σαν επική στιγμή, σαν μια αναστατωμένη κίνηση του χρόνου προς την αποκάλυψη».

τάφραση: Μίση Κουγιουμτζόγλου. Σκηνοθεσία: Νίκος Χαλαλάμπους. Σκηνικά - κοστούμια: Αγγελος Αγγελής. Μουσική: Μιχάλης Χριστοδουλίδης. Φωτισμοί: Θόδωρος Μάργκας. Βοηθός σκηνοθέτη: Μαρίνα Υψηλάντη. Σπαθογραφίες: Ισιδώρος Σταμούλης. Παίζουν (με σειρά εμφάνισης): Τζενάρο: Τζώννου Θεοδωρίδης, Ολοφέρνη Βιτελόζο: Σπύρος Περγίδου, Ντον Απόστολο Γκαζέλα: Φώτης Μακρής, Ζέπο Λιβερέτο: Ισιδώρος Σταμούλης, Μάφιο Ορσίνι: Μάνος Ζαχαράκος, Γκουμπέτα: Χρήστος Ευθυμίου, Λουκρητία Βοργία: Αιμιλία Υψηλάντη, Ντον Αλφόνσο ντ' Εστε: Περικλής Μουστάκης, Ρουσιγκέλο Α': Φώτης Μακρής, Ασιόλφο: Σπύρος Περγίδου, Μπατίστα: Σπύρος Περγίδου, Ρουσιγκέλο Β': Χρήστος Ευθυμίου, Πριγκίπισσα Νεγκρόνι: Δώρα Στυλιανέση.